

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 830. Gregorii Pap. IV. Annus 3. Lvdovici 17. Theophili 1.
Imp.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

V. Sed ad res Francorum conuertamus orationem qua maximo sunt hoc anno in discrimine constituta. Ingentes enim Ludouicum Imperatorem conspirationes derecta sunt, exorta illa a fili patris subiectis Imperatori Principibus Regni & compluribus sacerdotibus peperit equidem inuidiam omnibus, preferit in aulicis, quod Berhardum Hispanum hominem, Hispaniarumque limitum Comitum defensionis iuxta causam Imperator vocauit in aula, contulitque praefectum cubiculi. Exinde sparsus rumor, autaque suspicio, crediturque a pleribus, eum cum Bernhardum admiseri iudith Imperatricique fama longe lateque calumnias amulorum increbuit. Id quidem cum filiorum quoque amicos haud leniter faucisset, commouisset verò amplius odium in nouercam, auxilium verò magis ingenio amor, quo prosequi visus est Imperator natus ex ea Carolum atque Rodulphum in his somnibus admodum, ingens accessit flamma, mox erumpere in incendium vita eius, sed ut in Ludouicum ipsius filius contra patrem parauerit excreuit.

VI. Huius timore percussus Imperator, mox percipuum iurgiorum causam dimouere conatus, Bernhardum a se dimisit, iudith vero Imperatricem Ludouicum in monasterio S. Martini morari precepit. Sed nec satis ista fuerit ad ostendendum iudith in monasterio Imperatricem, ipsam promittere coegit, peruersam se Imperatorem, ut deponere Imperio, retruderet se sua sponte in monasterium; idipsum quoque se esse facturam, comisque praecis vitam monasticam profiteri. Hac facta promissione, ad ipsum Ludouicum Imperatorem cum custodia missa est; cumque secreto eum allocuta esset, monasticum ipsa sibi velum impostum, Imperator verò ad delibendam de hoc tempore accepit. Illa verò se velata in monasterium sanctae Radegundis a Pipino deruditur. Cuius interea rediens Lutharius Rex ex Italia, quae essent passus probaret: non tamen in patrem quid videris peragere passus est; remque geri non aruit, sed iure voluit. Saeculo conuentum publicum indicit, et Imperatoris sententia Neomagi, ad quem venire ipse Imperator non armata manu, sed simpliciter committit, quod sciendum a quo filio perlatum: cuius rei gratia Hilidinus Abbas cum armata uentem; ab Imperatore est iussus abire. Sed & VValach Abbas id ipsum praefatus, pariter est iussus ad monasterium redire Corbeix.

VII. Ibi cum essent, Lotharius a patre vocatus, secreto admonitus, flexus tandem, atque fuitque est, patri esse debere subiectum, eidemque sententia pace conciliatum iri. Sicque factum ut Imperator qui totam aulam obsequio Imperij viribus traiecit, Lothario eidem obsequente, pristinum vigorem receperit imperandi, qui solita viua benignitate, criminis reos diuersis mulctatos poenis, absoluta, patiens omnibus adeo iusto maiestatis iudicio postulatis, hucque finit rerum gallicarum praesentis anni, quae hic summam periculis, in ipsa vitibus Ludouici pluribus emarantur.

VIII. Dum illa geruntur, compositis rebus, Amalarium Fortunatum (vix ipse scriptis colligi posse videtur) misit ad Ludouicum Imp. libros de Ecclesiasticis Officiis, quos cum accepisset, & placuissent illi, misit eundem Imp. ipsum Romam ad Gregorium Papam, ut quod decile ad opus videretur, illic addiceret, atque scriberet ordinem Antiphonarj. Porro ea de causa inuicta legatio, sequenti impletur anno, ut suo loco dicenti sumus. Hic autem de obliuio hoc anno Ludouico libris agamus: nuncupatoria epistola praeposita eius est ad Ludouicum Imperatorem qua sic exorditur.

Clarissime Imperator & Magist. entissime ac contie. inuictissime a Deo coronate, necnon & conseruate & conseruante, seruo ego vester quamuis inuictum omnium. Afflicto est olim despicit, ut sit vester inuictum de ordine vestre. Missi, quamuis conseruato more celebrantur & conseruati ex diuinitate qua sicut fieri in ea, huius est, quod aliquoties vna epistola legatur, aliquoties dua, & ea res ita simul, de cetero officij, &c. ad finem autem epistole iubei loco salutationis, huiusmodi festiuas acclamationes, quibus enim in angustij positum quas audisti,

quoquo modo si fieri posset exhiberetur. Dno Ludouico vita. Nono David peruenit. Da Principi Domine vitam. Ipsi reuo Salomonis felicitas. Pax mundi vos estis. Da Principi prosperitatis. Domine vitam ipse conserue. Vesta fidelis est seruit. Clarissim quem res bonas iuu. ipse vos seruet. Potestatem vestram Deo conseruet. Deo pacificet Regnum vestrum. Inuicti Oribodoxa, inuictissime, utique praesertim, inuictissime salui per vincto amari. Luminis pacis Domine serua. Luminis mundi Domine serua. Vesta vestra tutela omnium est. Vesta filius Ecclesiarum est gloria. Pater dominus vestres Imperatoris natus catharum gloriosissimum coronatum, & fateris eius Christum conseruet. Ex prauis Oribodoxis Domine serua. Custodes Fidei Domine serua. huc & Amalarium, quod, ut dictum est, anno sequenti ab eodem Ludouico Imperatore missus est Romam eadem tenentia Ecclesiasticorum officiorum, dicimus de ipso suo loco.

IX. Sicigitur Amalarij operam nonnulli illustrata reperitur cuncta que ad sacrospectant Ecclesiasticos ritus, imitantes ipse inuictum tam Albinum iussus est enim ad hunc poet ipso praecipere, ut ipse idem restatur, eodem libro, cum ait: Studij illa conuene in ipso ordine, quando videbat puer esse ante altarium delectissimum magistram totius regionis vestre, inuictissime delectum ac ferum, postquam libertate vsu, sum canendi, que congrua nobis videbatur, capi illos canere tempore scriptis, &c. ex quibus etiam apparet tantum vixit omnium huius temporis discretissimos & apud Imperatorem primarios non solum theoreticam calluisse rerum Ecclesiasticarum, sed & practicam exercuisse, cantumque Ecclesiasticum suis rhythmis publice in Ecclesia modulari solitos, quod certe nonnulli illos redarguit, qui negligunt antiquo more in Ecclesia canere, dum per alios explent eummodi in Ecclesia, quod exerceatur in caelo, munus Angelicum. Certe quidem & ipsum Theodorum Archidiaconum S.R.E. cantare in Ecclesia conuictis, satis ostendit idem auctor in prologo ad librum de ordine Antiphonarj.

IESV CHRISTI
Annus 831.

GREGORI PAP. IV. LYDOVICI 18. IMP. PAP. IV. THEOPH. 2.

SECVTIVE Christi annus odigentismus trigessimus primus nona Indictione. Quo Theodora Augusta & mater eius Theodiste, cum occulto colerent sacras imagines, delatae apud Theophilum Imper. in discrimen addocte, callida reuerfatione ipsum eluserunt Imperatorem. Rem geram peremptis ex Ioanne Curoplata, ex quo alij accipere, qui de genere ipsius Theodora, sic suscipitur orationem. Profecto erat haec Regina Theodora, ex Paphlagonum regione, gloriosa atque, se pariter habere Maritimum non obuia loco natam vram, matremque, Theodistem, Floriam cognomen, amorem praesertim inuictum, nec, vniuersam illam regnum cultum regendit, ut omnes illi ut tempore illa vni, inuicta amplexante, ac velut in sua regere fouente. Et quo tempore Theodora diadema coronata fuit, cum ipse, mater Theodiste singulari & Patriarcham dignitate ornata est.

Ipsa quae Theodiste in suam domum, sicque prope monasterium Gofitarum ad se accessit Theodora parua (erant autem quing. numero, Thecla, Anastasia, Anna, Polveria & Maria) cum alij domi quibus summarum gentem alij conseruati, sibi conciliabat, tam priuatum eas excipiens obsequium ac multitudine, nec (quod erat) famina permanens, sed vna se praesertim, & maternam educatione digna excogitavit & decipia patriam duxit exeret ante. Et sanctarum inuictum formam amplius est & simul eas in manibus inuictum (seruabat autem in aca quodam) & et manibus ipsarum admodum, & edebat, & ad eorum acco-rent illas praesertim. Vix, continens fuerit, ac neptum rega facta imagines delictorum inuictum; hanc iam Theophilum percontantem, quidnam ipse ab aua donatum sit, & quid esset Bonu sit gratia dignum.

82

V.

VI.

VII.

VIII.

LYDOVICI 17. IMP. PAP. IV. THEOPH. 2.

AMALARIUS FORTUNATUS

81

810

IX.

X.

XI.

811